No. 1994 Zaterdag 1 April 1922. 39ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Brionplein Overzijde.
Administratie: St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

Onze financien.

Z. Exc. Gouverneur BRANTJES voegde bij de Koloniale Begrooting voor het dienstjaar 1923 een *Nota* betreffende den toestand van de financiën der Kolonie Curaçao. Drie weken geleden plaatsten we die Nota aan het hoofd van ons blad, waardoor onze geachte Lezers zeer zeker een algemeenen indruk hebben ontvangen van onzen financieelen toestand.

De Staat, aantoonende de opbrengst der middelen over het 4e kwartaal, met bijvoeging van het TOTAAL der ontvangsten van de verschillende belastingen en andere inkomsten gedurende het geheele jaar, geeft ons een kijk meer op bizonderheden van dezen financieelen toestand der Kolonie in het afgeloopen jaar.

De ontvangsten voor 1921 waren geraamd op f 1252929, terwijl de opbrengst f 1638 296 bedroeg, of **f 385 367** meer dan de raming.

Dat is een verblijdend feit, waarop we de aandacht wenschen te vestigen. Want in den laatsten tijd is het bijna regel, dat de inkomsten der Kolonie, ieder jaar heel voorzichtig en tikje hooger geraamd, steeds maar mee blijven vallen.

Zeker, de uitgaven stijgen ook. En dat kan ook moeilijk anders. Er moet in onze Kolonie nog zoo heel veel gedaan worden, voor dat we zijn, waar we wezen moeten. Denk maar eens aan de Salarisregeling en de Gelijkstelling. Nu spreken we nog niet van een radicale verbetering onzer stads straten en buitenwegen, uitdieping van Waaigat etc. Er valt nog genoeg te doen, dat ziet ge.

Maar met dat al, onze inkomsten stijgen.

En hiermede bedoelen we niet zoozeer de meerdere opbrengst van verhoogde belasting, welke ook niet uitblijft, maar hebben we vooral het oog op die posten die een weerspiegeling zijn van ons leven en bedrijf.

De LOODSGELDEN bijv. brachten f. 60.810 op ruim f 4.500 meer dan verleden jaar.

Dat wijst positief op vooruitgang. De loodsgelden worden van dit jaar verhoogd, hopen we. 't Kan ook best, zonder eenig gevaar voor achteruitgang van onze Scheepvaart.

Zoolangzamerhand wordt dan deze post er een, die het bedrijf onzer haven betaalt. En eerst dan wordt de toestand gezond. Eerst dan zal onze haven blijken levensvatbaar te zijn en zelfstandig te kunnen bestaan zonder kunstmatige hulp van buitenaf. Maar zoo ver zijn we nog lang niet.

Als het havenbedrijf gezond is, op zich zelf kan bestaan en zich krachtig verder kan ontwikkelen, moet uit de loodsgelden kunnen worden betaald het traktement van den havenmeester en de loodsen, het seinwezen, de lichtboei, uitdieping, verbreeding en op peil houden van den vaargeul, de verlichting der haven, het onderhoud der kaden, onderhoud der bestaande loodsbooten, aanschaffing van nieuwe, traktement roeiers. De havenpolitie komt eigenlijk ook ten laste van de haven, evenals de reddingsbrigade, die nog komen moet, maar toch niet lang meer op zich kan laten wachten. Bij zulk een druk verkeer, als wij hier thans hebben vooral als petroleumhaven, moet over een brigade kunnen worden beschikt, in tijd van nood en gevaar, om hulp te bieden.

Wat ook een schoone toekomst heeft?

DE DRAADLOOZE.

Het Station van St. Martin bracht in het 4e. kwartaal op: f 7.794,59½. Dat is een heel mooi cijfer voor een beginling. Dat station zal haar grijparmen nog wel verder uitgooien en ons hoofdstation op Curaçao in verbinding brengen met nog veel meer verbindingspunten. St. Martin belooft een schitterend succes.

De geheele dienst bracht verleden jaar in de geheele Kolonie op: f 26.591.

Dat wordt al wat.

St. Martin deed nog maar een paar maanden mee en nu komen St. Eustatius en Saba daar nog bij en worden Aruba en Bonaire veel verbeterd door inrichting tot fluitstation.

DE DRAADLOOZE zal ook in de toekomst positieve winst te boeken hebben. Daar zit pit in en leven; een krachtige ontwikkeling kan niet uitblijven.

Maar, van St. Martin weten we zoowat, wat de oprichtingskosten zijn; ruim twee ton. De onderhoudskosten worden geschat op f 10.000 De opbrengst van dat Station moet dus nog heel wat stijgen, alvorens gezegd kan worden, dat het zich zelf betaalt en voor eigen ontwikkeling en onderhoud kan zorg dragen.

Daar zijn we nog heel ver van af, maar de goede richting werd toch al ingeslagen en er is een krachtige beweging naar het doel.

VOORUITGANG dus ook hier.

Aan UITVOERRECHTEN, fosfaat van Sta Barbara en Zout van St. Martin, werd verleden jaar ontvangen f 79.804.

Ook dat is positieve winst, welke wij vroeger moesten derven. Als het bedrijf zich nog verder ontwikkelt, kan ook deze bron van inkomst rijker vloeien.

Zulk een extra-goudmijntje heeft onze Kolonie hard noodig, daar er zoo vele takken van dienst zijn, welke niet betalen, althans niet financieel de onkosten goed maken.

Een dergelijke bron van inkomsten kan ook de **C. P. M.** voor de Kolonie worden. De indirecte voordeelen zijn zeer groot van dit bedrijf, maar ook de directe baten zullen wel stijgen.

Verleden jaar werd aan petroleum raffinaderijbelasting f 5.061 ontvangen.

Dat is nog niet veel, zal men zeggen, maar er zit toch stijging in. Verleden jaar bracht deze belasting f 600 minder op.

Ook hierin zal wel spoedig vooruitgang vallen te bespeuren.

Vergeten we niet, dat de **C. P. M.** ook haar aandeel voor de LOODSGELDEN bij draagt en aan INVOERRECHTEN ook heel wat op te brengen zal hebben.

Maar de belasting op de petroleum raffinaderij is ons een graadmeter, welke reeds nu op VOORUITGANG wijst.

Komen nu in den loop van dit jaar de nieuwe voorstellen tot verhooging der Koloniale geldmiddelen tot werkelijkheid, dan mogen we met grond verwachten, dat ook dit loopende jaar de opbrengsten wel weer mee zullen vallen.

En dat blijft, voor Nederland en Curaçao beide, een verblijdend teeken, dat hoop geeft op de toekomst.

Eischen van het Solidariteitsbeginsel.

Wijst het solidariteitsleven op het doel van het maatschappelijk geheel, wil het binding der vrijheid, regel en orde met betrekking tot en positieve samenwerking met behoud van ieders zelfstandigheid voor dit doel, dan moet het eischen: vooreerst de algeheele toepassing der *rechtvaardigheid*, wijl de rechtvaardigheid het beginsel der maatschappelijke orde is; vervolgens beoefening der *naastenliefde*, wijl ook in het best geordend maatschappijwezen de liefde „in wier hart de parel der rechtvaardigheid ligt," niet kan worden gemist en nog nood en ellende te lenigen overblijft.

Ten derde eischt het solidariteitsbeginsel de *vereeniging*, wijl in een tot individuen gekloofde maatschappij het algemeen welzijn nimmer bereikt wordt, doch, gelijk de droeve ervaring van een eeuw heeft geleerd, slechts „de overvloed van rijkdom bij een klein aantal, het gebrek bij de groote menigte" mogelijk is.

De *rechtvaardigheid* — schrijft DE PASCAL—eischt, dat de menschen de evenredigheid, het evenwicht, de orde eindelijk, in hun wederkeerige betrekkingen handhaven, door aan een ieder het zijne te geven."

Aan het individu het zijne, maar ook aan de gemeenschap, wat haar toekomt.

De *wettelijke* rechtvaardigheid, welke de verhouding der afzonderlijke personen en groepen tot de gemeenschap regelt, vordert, dat het privaat belang ondergeschikt gemaakt worde aan het belang der gemeenschap in al die gevallen waarin een aardsch belang der afzonderlijke burgers en kringen met het welzijn van allen in botsing komt.

Volgens den eisch der wettelijke rechtvaardigheid moet daarom het staatsgezag onder eerbiediging van vrijheid en zelfstandigheid door wetgeving en bestuur de legenstrijdige huishoudelijke belangen zoeken te vereffenen, verder de huishoudelijke rechtsverhoudingen op zulk een wijze regelen, dat een voor het algemeen welzijn schadelijk egoïsme onderdrukt, een brutaal op den voorgrond stellen van individueele of klassebelangen ten koste van de gemeenschap verhinderd worde.

Hiertoe is een organisatie der maatschappij naar beroepsstanden voor het staatsgezag een onmisbare kracht en steun.

De *verdeelende* rechtvaardigheid, die de verhouding regelt, van de gemeenschap tot de afzonderlijke burgers en groepen, verlangt, dat de gemeenschappelijke lasten overeenkomstig de krachten der burgers, de openbare goederen op een met hun verdienste en behoefte overeenkomende wijze verdeeld worden.

De verdeelende rechtvaardigheid legt het staatsgezag den plicht op, belastingen te heffen naar de draagkracht der burgers, openbare ambten en waardigheden te vergeven met het oog op bekwaamheid en verdienste, voor de belangen van alle standen gelijkelijk zorg te dragen „zich het lot van de arbeiders, de lagere klasse, de misdeelden, met bizondere belangstelling en zorgzaamheid aan te trekken. (RERUM NOVARUM.)

Al was aan de wettelijke en verdeelende rechtvaardigheid voldaan dan zou van algemeen welzijn nog geen sprake kunnen zijn. Algemeen welzijn is niet denkbaar, als het welzijn van elken burger, van elke groep afzonderlijk niet mogelijk zou zijn.

En dit zou onmogelijk wezen, wanneer hij de bescherming van zijn natuurlijke en verworven rechten zou moeten ontberen. Daarom moet niet minder de *stricte* rechtvaardigheid heerschen, welke de privaat-rechtelijke betrekkingen der afzonderlijke personen en groepen tot elkander en tot den Staat regelt.

Is de rechtvaardigheid de grondslag der Staten, de *liefde* kan men noemen hun kroon.

Ook de naasteliefde is een gewichtige en noodzakelijke oorzaak van het maatschappelijk welzijn. Zij vult de rechtvaardigheid aan. Zij verwarmt de koele verhouding door de eischen der rechtvaardigheid geschapen. Het is niet genoeg dat door de voorschriften der rechtvaardigheid vrede en eendracht onder de menschen worden bewaard, indien niet onder hen ook de liefde gevestigd wordt.

Al is de rechtvaardigheid in geheel haar omvang toe gepast, immer blijft er plaats voor de naasteliefde.

De goddelijke deugd der liefde kan niet gemist worden. Een wereld, waarin zij niet de gelegenheid zou hebben haar weldadigen invloed uit te oefenen, zou onbewoonbaar zijn; zoo koud en koel als die wezen zou. Het streven naar sociale rechtvaardigheid maakt geenszins het liefdewerk overbodig. De vurigste kampioenen der rechtvaardigheid zelf zullen erkennen, dat, trots alle berekening, onverwachte ellende zal blijven voorkomen, tot welker leniging de aalmoes noodzakelijk is. Hoe ver zich het arbeidsveld der rechtvaardigheid ook uitbreide, toch zal nog altijd een onmetelijk terrein voor de naasteliefde ter bewerking overblijven.

Reeds wezen we er op, dat een organisatie der maatschappij naar beroepsstanden voor het staatsgezag een onmisbare kracht en steun is om de wettelijke rechtvaardigheid te handhaven. Doch hiertoe niet alleen.

Vereeniging is de derde onontbeerlijke factor van het algemeen welzijn.

Als de individuen en afzonderlijke groepen in den Staat geïsoleerd naast elkander staan en ieder slechts zijn eigen belang zoekt, dan is een tegenover elkander staan, een scheiding en strijd van belangen daarvan het gevolg. De tijd van het overheerschend Economisch Liberalisme of Individualisme heeft dit duidelijk bewezen.

Zoowel het algemeen als ook het bijzonder belang eischt verbinding van belangen.

Slechts in de vereeniging is deze te bereiken.

Daarom wordt vooreerst gevorderd: de vereeniging van beroeps- of vakgenooten, beroepsvereenigingen van ambtenaren, van werkgevers en van werknemers, in landbouw, nijverheid, handel en scheepvaart. Niet om eenzijdig voor hun belangen op te komen, maar om de vereffening van tegenstrijdige belangen te vergemakkelijken en de gemeenschappelijke rechtmatige belangen krachtiger te doen gelden.

Deze beroepsvereenigingen moeten zich aan de omstandigheden en eischen van tijd, land en volk aanpassen, volgens het verschil van godsdienst en beginsel afzonderlijk georganiseerd, zoo mogelijk federatief samenwerken en de vorming van beroepsstanden in de toekomst voorbereiden.

Vervolgens vragen algemeen en bizonder belang een verbinding van belangen in een, zonder schade voor het algemeen belang, werkende coöperatie, b.v. voor krediet, verzekering, aankoop, verkoop, voortbrenging, verbruik, enz.

Het is duidelijk, dat om in haar vollen omvang verwerkelijkt te worden, de solidariteit, als plicht in het maatschappelijk ieven, den christelijken *godsdienst* voorop stelt, welke alleen den maatschappelijken band kan scheppen en alleen den vrede van een volk op hechte grondslagen vermag te handhaven.

Daarom is de vrije en onbelemmerde werking van de Katholieke Kerk op de maatschappij vereischt, die de vertolkster en bewaarster der geheele godsdienstleer is, en wier zending en taak het is om het menschelijk geslacht van de evangelische voorschriften en leeringen te doordringen, voor de ongereptheid der zeden en de beoefening der christelijke deugden zorg te dragen en daardoor alle menschen te leiden tot het hemelsch geluk dat hun is weggelegd.

Hollandsche Bank voor West-Indie.

Hoofdkantoor: Amsterdam.

Bijkantoren: Caracas.

Curaçao, { Kantoor & Spaarkas „A": Heerenstraat 1. Spaarkas „B": Breedestraat 36, Otrabanda.

Statutair Kapitaal f 5,000,000, waarvan volgestort f 1,000,000.

Belast zich met alle bankzaken.

Uitvoering van Effecten-orders aan de beurzen te Amsterdam, Londen, Parijs en New-York

2

INGEZONDEN.

Aan de Redactie van de „Amigoe di Curaçao."

Gelieve mij, geachte Redactie, eene kleine plaatsruimte in Uw veelgelezen blad te willen afstaan, ten einde de aandacht te kunnen vestigen op eene leemte op het gebied onzer ziekenverpleging.

Het is elk ontwikkeld Curaçaonaar bekend dat ons eiland, wat zijne Inrichtingen betreft op dat gebied, eene eervolle plaats inneemt onder de ons omringende landen.

Met name mag hier vooreerst voorzeker met eere worden genoemd het „St. Elisabeth's-Gasthuis", waar sinds eene lange reeks van jaren de Eerw: Zusters hare beste krachten ten offer brengen aan het lenigen der smarten der verpleegden. Met de grooste toewijding vervullen ook de Eerw: Zusters van voornoemd Gesticht de haar toevertrouwde taak in de Gouvernements Inrichtingen ter verpleging der Krankzinnigen en Melaatschen.

Nu, min of meer vier jaren geleden werden de poorten geopend van het allergunstigst gelegen Sanatorium „Het groene Kruis", waar zonder twijfel de verpleegsters zich beijveren om op vaardige en waardige wijze de voetstappen te drukken van hare voorgangsters op haar gebied alhier.

Door de zorgen van den Openbaren Gezondheidsdienst kwam tot stand de „Polikliniek", waardoor voorzeker eene groote stap voorwaarts werd gedaan in de richting, die ongetwijfeld leiden zal tot de gedeeltelijke beteugeling der besmettelijke geslachtsziekten.

Op „Caracasbaai" bezitten wij eene Quarantaine-Inrichting; op „Plantersrust" een flink ingericht „Militair Hospitaal," terwijl op „Mundo Nobo" nieuwe inrichtingen gebouwd werden ten dienste der Quarantaine; Curaçao mag dus terecht trotsch zijn op het bezit van zooveel Instellingen op het gebied der zieken-verpleging.

Hoe jammer nochtans dat des niettegenstaande eene leemte daarop valt aan te wijzen. Wij missen hier namenlijk eene Inrichting, uitsluitend bestemd voor de verpleging van zenuwlijders, waarvan Curaçao helaas niet misdeeld is.

Indien ten minste van wege het Bestuur dezer Kolonie eens over het geheele eiland van huis tot huis, zonder onderscheid van rang of stand, eene nauwkeurige lijst werd opgemaakt van allen, welke eenigszins als zenuwlijders kunnen worden aangemerkt, dan vrees ik dat de uitkomst zou zijn verrassend en bedroevend.

Velen van die ongelukkigen, wier hersenen tijdelijk min of meer verward zijn, achten zich door hunne naaste bloedverwanten niet goed behandeld en vatten dientengevolge een afkeer tegen hen op, zoodat het meer malen voorkomt dat de geneesheeren het wenschelijk achten, dat dergelijke lijders voor tijd en wijle aan den huiselijken kring worden onttrokken om te trachten in vreemde omgeving het zenuwstelsel weer in evenwicht te brengen; wanneer de familiebetrekkingen zich er toe zetten dit voorschrift te volgen, doen zich dikwerf daartegen tal van onoverkomelijke bezwaren op; daar ik hier schrijf voor ontwikkelden, acht ik het overbodig hierover nader in bijzonderheden te treden.

Hoe geheel anders zou echter de toestand zijn, wanneer wij hier ten dienste dier ongelukkigen eene Inrichting rijk waren, staande onder de leiding van deskundige Doctoren en van der zake kundige verpleegsters, welke bovendien al de noodige waarborgen boden, welke met recht door de familiebetrekkingen mogen worden geeischt, voordat zij hare dierbare en hulpelooze panden aan zóó 'n Inrichting toevertrouwen.

Ik ben verzekerd, dat velen met mij, en naar ik vertrouw, ook de Heeren Geneeskundigen dezer Kolonie, het tot stand komen van zulk een toevluchtsoord voor zenuwlijders met ingenomenheid zouden begroeten, in de overtuiging dat daardoor aan menig gezin de verloren rust zou worden weergegeven en aan de patienten het vooruitzicht geopend op een volledig of ten minste gedeeltelijk herstel.

Velen evenwel zullen het met mij eens zijn, dat het Bestuur dezer Kolonie er niet mee kan volstaan door een gedeelte van het Krankzinnigen-Gesticht voor dit doel af te staan; integendeel zou het naar mijne bescheiden meening wenschelijk zijn dat zoo 'n Asylum voor zenuwlijders zoover mooglijk van het Krankzinnigen-Gesticht verwijderd zij.

De wenschelijkheid van eene Inrichting, zooals door mij bedoeld, zal wel sinds vele jaren en door deskundigen en door leeken zijn gevoeld; dat het tot dusver slechts bij een wensch bleef, zal wel hoofdzakelijk te wijten zijn aan de nalatigheid van hen, die hiertoe den eersten stap hadden behooren te doen.

Tot hunne verontschuldiging zou kunnen worden aangevoerd, dat zij werkeloos bleven, uit vrees hunne goede bedoelingen te zien gedwarsboomd door die eeuwige en steeds bovendrijvende geldkwestie.

Maar het zou toch alles behalve vleiend zijn voor de eer van Nederland indien ter wille van het geld langer een toestand werd bestendigd, die nog menig ongelukkige met wiskundige zekerheid zal voeren tot geestelijken ondergang. Het zou onmenschlievend zijn nog langer te gedogen dat wegens het gemis aan een doelmatige Inrichting ter verpleging van zenuwlijders, deze blootgesteld blijven aan het gevaar de grens van zenuwachtigheid te overschrijden om te belanden op het gebied der krankzinnigen.

Eene zeer groote verantwoordelijkheid rust dus op hen, die door hun ambt geroepen zijn te waken voor het welzijn van al de ingezetenen dezer kolonie, dus ook voor dat van die ongelukkige wezens, de zenuwlijders.

Ik hoop dan ook, dat mijne roepstem om hulp moge doordringen tot hen, die de macht hebben daaraan gehoor te kunnen geven; verleenen zij daartoe hunne medewerking, dan zullen zij later de voldoening smaken de reddende hand te hebben gereikt aan zooveel ongelukkigen, die anders roekeloos en onbarmhartig aan het gevaar van algeheelen geestelijken ondergang zouden blijven prijs gegeven.

Ik eindig hier met een bede gericht aan de Redactie van de „Amigoe" om hare welversneden pen en uitgebreide kundigheden beschikbaar te willen stellen ter verdere afwikkeling van het onderwerp waarover in dit schrijven is gehandeld.

Bij voorbaat zij haar hiervoor mijn dank betuigd, ook voor de opname dezer regelen.

Met de meeste hoogachting, geachte Redactie, heb ik de eer te zijn,

Uw dienstw:dienaar.

Jan A. H. Scheidelaar.

29 Maart 1922.

Mijnheer de Redacteur,

Zou U zoo vriendelijk willen zijn me een klein plaatsje in uw veel gelezen blad af te staan, om mijn bestrijders van antwoord te dienen?

Heeren marconisten! het is U gelukt mij tot het inzicht te brengen, dat ik in het stukje „De Doodsklok" beter gedaan had, geen vergelijkingen met andere ambtenaren te maken. Toch geloof ik niet, dat ik uw zeer te begrijpen actie voor betere voorwaarden dan de nieuwe regeling voor U inhoudt, door mijn schrijven benadeeld heb. Immers U heeft hierdoor een aanleiding gehad de beteekenis van Uw betrekking aan het publiek duidelijk te maken.

Ik heb alleen gesproken over de duur der opleiding. Daar kan ik geen woord van terugnemen. Verder denk ik niets, of meen ik niets, omtrent pasgeslaagden. Dat zal net zijn als overal ter wereld, alle begin is moeilijk en al doende leert men.

Met geen enkel woord heb ik kleineerend over Uw werk gesproken, noch over U als personen een grein kwaad gedacht. Wat U verder gelieft te zeggen over dat bruine leventje van de schoolmeesters, aan wie notabene het buitensporige nog begaan wordt, dat ze vier gulden in de maand krijgen voor een akte waar drie jaar studie aan vast zit, en verdere liefelijkheden meer, kan U cadeau krijgen.

Dat was niet de reden waarom ik de Doodsklok aan het luiden wou hebben. Ik wilde aan 't publiek vertellen dat, wordt de salarisregeling, zooals die daar ligt, ingevoerd, het openbaar onderwijs dra tot het verledene zal behooren.

U mijnheer de Redakteur dankzeggend voor de verleende plaatsruimte,

Schaal 8.

Bonaire 26 Maart '22.

Zeereerwaarde Pater Redacteur.

Gaarne zag ik deze bemerkingen opgenomen in Uw ook hier veel gelezen blad.

De niet pseudonyme Schrijver van onder de streep heeft tweemaal op zijne zeer karakteristieke manier, de indrukken weer gegeven op Bonaire opgedaan. 't Was geen verslag en daarom behoefde de gevoelvolle schrijver niet alles te vermelden wat hij gehoord of gezien had, maar 't zij me vergund eenige bemerkingen te maken op een paar dier zoo keurig geteekende indrukken.

Zijn eerste indruk op de natte, glibberige landingsplaats, waar vijf heelemaal toegedekte auto's stonden te wachten in een kletterende regenbui was gladverkeerd. Het landen uit de boot en het belanden in die auto's en weldra bij mij in huis ging allemaal zóó vlug, dat ik geen tijd had de opmerking te maken dat die auto's daar stonden wegens de feestcommissie en dat elke auto werd bestuurd door een lid dier Feestcommissie, tevens eigenaar der auto en drie hunner kapitein. Had bij die inkomste de zon nu maar geschenen, dan zou alles plechtiger en statiger hebben kunnen gaan, en de auto's en de Heeren Chauffeurs zouden beter tot hun recht gekomen zijn en alles en allen feestelijker indruk hebben gemaakt.

Bij het gaan naar het Hospitaal stond er daar zooveel volk en heerschte er zooveel drukte, dat de toch zeer indrukwekkende triumphboog geen indruk gemaakt heeft op den geestigen schrijver, die er onderdoor is gebogen. Dat vind ik jammer voor de leden der feestcommissie, die er twee dagen aan gewerkt hadden om hem zoo indrukvol te krijgen.

Ten slotte moet ik nog een bekentenis doen.

Toen ik las over het Hosptaal, hield ik mijn hart vast, vreezende dat de zeer waardeerende beschrijving van het ameublement den indruk zou maken, dat ons hospitaal nu all right is. Maar dit viel nog al mee. Iedereen blijft in de overtuiging, dat we nog heel wat noodig hebben voor we kunnen zeggen: Ziezoo da's klaar!

Trouwens die vreeze werd in vreugde veranderd, toen eene week na het verschijnen dier beschrijving de Begrafenis Societeit San José van Pietermaai ons een aangename bijdrage zond ter verdere voltooiing van ons zóó dringend noodzakelijk hospitaal.

U dankend voor de plaatsruimte, waarde Pater Redacteur — noem ik mij

Uw dw. dr.

Pastoor Krugers.

Mijnheer de Redacteur!

Vergun mij een plaatsje in uw veel gelezen blad, bij voorbaat mijn dank.

Schaal 4.

De nieuwe salarisregeling (voor de politie).

Zooals voorgesteld door den Gouverneur.

Beginsbezoldiging f 900.
Na 2 jaar dienst f 1080.
„ 4 „ „ f 1260.

Agent van politie, tweede klasse. Magazijnmeester van het dep. O. W.

Quarantaine loods, tevens seinmeester in Caracasbaai.

Seinmeester op het fort Nassau Curaçao.

Seinmeester op het waterfort Curaçao.

Verder staat in het voorstel o. m. „Verwacht mag worden, dat deze salarisregeling in de toekomst voldoende zal zijn om de Kolonie de diensten te verzekeren van geschoold personeel, dat berekend is voor zijn taak."

Dus verwacht wordt, dat men een „geschoold" politieman kan krijgen voor f 900 's jaars.

M. de R. de prestaties van een politieagent, die uit de aard zijner betrekking dag en nacht in dienst is, die geen Zon- en feestdagen kent en steeds in uniform moet loopen, kan en mag niet vergeleken worden bij een magazijnmeester of seinwachter.

Het politiewezen staat als een lichaam, geheel apart en moet als zoodanig behandeld worden.

Kan men verwachten dat een politieagent (gezinshoofd) strikt, *onomkoopbaar* zal zijn te meer daar hun zoo dikwijls aangeboden wordt om oneerlijk te zijn? (Fooien en gaven die de politie zoo dikwijls aangeboden worden).

Of kan men verwachten, dat een agent met zoo'n inkomen geheel onafhankelijk is?

Van uit Holland is een ervaren deskundige op politiegebied gestuurd, om de politie, (die toch niet voldoet) te reorganiseeren. Maar ook een ervaren deskundige, zal moeite hebben, om een geschoold personeel te krijgen met een beginsalaris van 900 gulden 's jaars.

Zoolang er in de vrije vakken nog 4 of 5 gulden per dag wordt verdiend, kan men niet verwachten, dat een politieman die toch kerngezond moet wezen (daar hij een geneeskundige keuring moet ondergaan alvorens hij aangenomen wordt) en iemand die in ontwikkeling verre boven den werkman moet staan, van het voorgestelde tractement zelfs een eenvoudig onafhankelijk bestaan heeft.

Wijl de betrekking toch alles behaven aangenaam is.

Stand ophouden, zooals b.v. bij de onderwijzers, bestaat er voor de politieagent niet, hij verwacht dus ook geen fabelachtig tractement. Maar verwacht kan worden dat de politieagent loon naar arbeid en niet naar de draagkrachten van de kolonie, moet krijgen. Het zou ook niet verwonderen, dat de nieuwe Gouverneur, dit op Justitieel en Sociaal gebied, groote kennis bezit en van het politiewezen in de groote steden van Nederland, op de hoogte is, zijn voorgestelde salarisregeling zal herzien en de taak van de politieman naar moderne begrippen zal hervormen.

Bedriegen wij ons niet dan zal binnenkort het eerste bewijs van zijn doortastendheid geleverd worden.

Meneer de Redacteur UEd nogmaals dankend voor de verleende plaatsruimte, verblijf ik

A. v. P.

Berichten uit de Kolonie.

Loodsgelden

Het indienen van voorstellen voor verhooging van de loodsgelden kon niet eerder plaats hebben, waar noodzakelijkerwijs moest gewacht worden op het verslag van de Belastingcommissie, die door den ambtsvoorganger van den Gouverneur was ingesteld. Dat de stoomschepen, die deze haven aanloopen, die vermijden zullen ter wille van een verhooging van het loodsgeld, dat thans buitengewoon laag is, kan de Gouverneur niet gelooven.

Zooals reeds eerder door den Gouverneur aan den Raad is medegedeeld, kan enkel en alleen door bezuiniging niet bereikt worden hetgeen noodig is, nl. het in betere verhouding brengen van de cijfers der uitgaven en der ontvangsten. Belastingverhooging en bezuiniging dienen derhalve hand aan hand te gaan.

Dat kaden, opslagplaatsen, lichters grootendeels particulier eigendom zijn, zal de Gouverneur zeker niet willen ontkennen, doch vergeten mag niet worden, dat het Gouvernement groote sommen ten koste gelegd heeft aan de verbreeding van den havenmond.

Het maken van Curaçao tot een vrijhaven zou het opheffen van loodsgelden niet met zich brengen. De vrijdom zou alleen zijn van in- en uitvoerrechten binnen zekere grenzen.

De Gouverneur is het eens met die leden, die meenden dat een verhooging der loodsgelden niet merkbaar zou drukken op de scheepvaart.

Toegegeven dient te worden, dat indien de tegenwoordige havenbeweging tot maatstaf wordt genomen, de opbrengst belangrijk zou kunnen stijgen, doch het komt in het algemeen wenschelijk voor om ramingen zoo conservatief mogelijk te nemen, te meer waar te vreezen is dat ten gevolge van de algemeene malaise de scheepvaart af zal nemen en wel speciaal de zeilvaart.

Werd overgegaan tot eene verhooging van 40 % op de loodsgelden te heffen, dan zouden de onjuistheden en onbillijkheid van het tegenwoordig tarief nog worden geaccentueerd.

Zeer noodig is het daarom om een nieuw tarief voor te schrijven, dat de fouten van het oude niet heeft. In dit verband zij verwezen naar de voorbeelden gegeven bij de memorie van toelichting bij artt. 6 en 8 van dit ontwerp en meer speciaal naar de berekening van de thans verschuldigde en in de toekomst na aanneming van dit ontwerp verschuldigd te worden loodsgelden voor de Alkmaar, Adonis, Merida, Grove, Pioneer, Hollandia en La Providencia.

Indien in den vervolge ook een bepaald bedrag voor sleeploon werd geëischt, zou dit met zich medebrengen, dat het Gouvernement zich moest gaan inrichten om inderdaad steeds en zoo dikwerf dit vereischt werd sleepdienst te gaan verrichten. Onnoodig is het hier nog te vermelden, dat zulks groote kosten tengevolge zou hebben, ongeëvenredigd aan het nut voor de scheepvaart en aan de op te brengen vergoedingen. Ook ligt het niet op den weg van het Gouvernement er sleepdiensten op na te houden.

Het verplichtend stellen aan zeilschepen van bepaalde tonnenmaat om zich te laten sleepen kan om debovenaan gegeven reden dan ook niet geschieden.

Hetgeen door den Raad is vernomen, dat het is vooruitgekomen dat aan schepen een ligplaats in het Schottegat is geweigerd, is juist. Althans is het ankeren aldaar voor langeren duur of aan groote schepen geweigerd op grond van het feit, dat er voor deze geen geschikte plaats is te vinden, zonder dat zij gevaar of hinder opleveren voor schepen, die komen bunkeren, hetzij aan de groote of de kleine Juliana werf of wel aan de Maduro werf achter Motet, dan wel voor schepen die komen om olie te laden of te lossen.

Met den wensch van den Raad om de opbrengst der belastingverhooging en ook van de verhooging der loodsgelden, en uitvoerrecht op mijnproducten in de *allereerste* plaats te besteden voor verbetering der bezoldigingen der ambtenaren zal rekening worden gehouden.

Artikelen.

ad. art. 3. Met deze regeling wordt bedoeld in het algemeen instructies voor de loodsen ten aanzien van de wijze, waarop de dienst moet worden uitgevoerd.

Het verdient zeker de voorkeur de regeling als hierbedoelde door den Gouverneur te laten geschieden, aangezien anders meermalen wijzigingen van ondergeschikten aard de aandacht van den Raad zouden vragen.

ad art. 4. De scheepvaart op Aruba wordt, zoo niet altijd dan toch in den regel met daar thuis behoorende schepen uitgevoerd. Het kan veilig aangenomen worden, dat de schippers het vaarwater kennen. Evenzoo zal een voorzichtig schipper, die voor het eerst de haven wil binnenloopen, zeker een loods vragen.

Het behoeft den Raad niet gezegd te worden dat slechts zelden een groot vaartuig de haven bezoekt. De wettelijke verplichting om een loods te nemen is daar dus in verband met de veiligheid niet vereischt.

ad art. 5. Zooals zeer terecht wordt opgemerkt zal in *bijna* alle gevallen het sleepend vaartuig een loods aan boord hebben, doch de mogelijkheid is niet uitgesloten, dat een sleepend vaartuig van meer dan 50 M3. brutto-inhoud een grooter vaartuig binnenbrengt. In dat geval is in verband met art. 4 van het ontwerp de dienst van een loods noodig. Vervallen de woorden als door de Afdeelingen voorgesteld, dan kan niets ingevorderd worden.

Voorts acht de Gouverneur de door de Afdeelingen voorgestelde gunstige bepaling voor in deze kolonie thuisbehoorende schepen een weinig te verstrekkend. Daardoor zou de ontvangst zeer gedrukt worden, waar verscheidene hier thuisbehoorende schepen beneden de aangegeven maat zijn.

ad artt. 6. 7, 8. De in overweging gegeven aanvullingen en wijzigingen zijn door den Gouverneur overgenomen, zooals kan blijken uit de bijgaande Nota van wijzigingen.

ad art. 13. Het is niet wenschelijk dat de Inspecteur der belastingen, die heeft toe te zien op rekenplichtigen, zelf rekenplichtig is. Terugkeer tot den bestaanden toestand is derhalve naar de overtuiging van den Gouverneur niet aan te bevelen.

Toch ligt het in de bedoeling betaling van loodsgeld op het kantoor, waar de uitklaring geschiedt, te doen plaats hebben, nl. bij den sub-ontvanger, of bij een ambtenaar op de Inspectie der belastingen. In werkelijkheid zal dus in den toestand geen verandering komen.

Het ligt niet in de bedoeling van den Gouverneur om het stelsel van verhooging bij niet-tijdige betaling van het loodsgeld in de nieuwe verordening wederom in te voeren. Toch is het noodig dat er een uiterste termijn van betaling wordt vastgesteld in de verordening. Wordt binnen den gestelden termijn het loodsgeld niet betaald, dan gaat de fiscus over tot gedwongen invordering. De voor schrapping voorgedragen woorden moeten derhalve behouden blijven.

Deze regeling is van interne aard en hoort derhalve thuis in de bij art. 3 bedoelde instructie voor de loodsen.

ad art. 15. De bedoeling van dit artikel is dat de Administrateur van financiën het bedrag van de zekerheid bepaalt.

Den ontvanger, die verantwoordelijk is voor door hem niet of niet-tijdig ingevorderde bedragen, moet ook de gelegenheid gegeven worden de zekerheid te beoordeelen, niet alleen, maar moet ook steeds kunnen nagaan of de zekerheid deugdelijk blijft.

ad artt. 17, 18, 22 en 23. De Gouverneur gaat accoord met deze opmerkingen. In de Nota van wijzigingen zijn de vereischte veranderingen voorgesteld.

NOTA VAN WIJZIGINGEN.

Het laatste lid van art. 6 vervalt en daarvoor in de plaats wordt gelezen:

„Voor het loodsen in of uit de Paardenbaai op Aruba bedraagt het loodsgeld drie vierde, en in en uit alle andere plaatsen de helft van het onder *A* en *B* bepaalde."

Art. 7 vervalt en in de plaats daarvan wordt het volgende gesteld:

„Artikel 7.

Indien een of meer vaartuigen met andere vaartuigen op sleeptouw binnen komen of uitgaan, is het loodsgeld verschuldigd alleen voor de gesleepte vaartuigen, voor zoover zij niet vallen onder de vrijstelling van art. 11."

Het laatste lid van art. 8 vervalt en daarvoor in de plaats wordt gelezen:

„Voor het verhalen binnen de St. Annabaai naar het Schottegat of omgekeerd, van schepen van grooter dan 3000 M3 brutto-inhoud is men verplicht zich te bedienen van een loods."

Art. 17 vervalt en in de plaats daarvan wordt het volgende artikel 17 gesteld:

„De vorderingen van niet of te weinig en de terugvordering van te veel betaalde loodsgelden verjaren met één jaar, te rekenen van den dag, waarop zij verschuldigd waren of betaald zijn."

Art. 18 vervalt en in de plaats daarvan wordt het volgende artikel 18 gesteld:

„De Gouverneur kan in bijzondere gevallen van dwaling of van onwillig verzuim in de nakoming van de bepalingen dezer verordening kwijtschelding van het verschuldigde of vermindering van het betaalde loodsgeld verleenen."

In art. 22 wordt inplaats van het jaartal 1921 gelezen 1922.

In art. 23 wordt in den eersten regel in plaats van vervallen gelezen vervalt.

De Salarisregeling.

Naar aanleiding van het terugnemen van het Ontwerp, door Gouverneur HELFRICH ingediend, door Gouverneur BRANTJES zeide de Voorzitter in den Kol. Raad:

„Het wil mij voorkomen, dat indien de „intrekking gebaseerd is op art. 38 van het „Regeerings reglement, de intrekking kort „na de optreding van den tegenwoordigen „Gouverneur had behooren te geschieden en „daarmede niet, eenige maanden had mogen „worden gewacht te meer waar die intrekking plaats heeft op een oogenblik dat de „Algemeene Rapporteur bezig was het desbetreffende Voorloopig Verslag samen te „stellen.

„Waar al ruim twee maanden vrij algemeen bekend was, dat de tegenwoordige „Gouverneur het ontwerp zou intrekken en „de salarisregeling bij besluit zou regegelen, had de tijd en moeite door de Afdeelingen besteed aan een ontwerp dat „volgens de zienswijze van den tegenwoordigen Gouverneur moeilijk overeen te brengen is met de bedoeling van het Regeeringsreglement aan andere werkzaamheden „kunnen worden gewijd.

„Voor wat aangaat den tijd door de Afdeelingen besteed aan de behandeling van „het ontwerp voor het Voorloopig Verslag, „moet ik er den nadruk op leggen, dat de „Commissie, die het ontwerp heeft samengesteld, waarin ook Gouvernementsambtenaren zitting hadden, eerst na verloop van „14 maanden met haar werkzaamheden is „gereedgekomen, terwijl de afdeeling en zich „in het lijvig dossier moesten inwerken en „ook de vele bij den Raad ingekomen verzoekschriften moesten bestudeeren, waarin „tal van bezwaren tegen het voorstel van „het Bestuur werden ontwikkeld.

„Ik wil er nog op wijzen, dat de heer „Prakken, Voorzitter van de salariscommissie, in de openbare zitting van den Raad „van 8 Mei 1920 verklaard heeft, dat de „commissie hard aan het werk was en toch „niettegenstaande dat harde werken, is het „rapport eerst in Januari 1921 ingediend.

„De grondige bestudeering van het Ontwerp en het lijvig dossier heeft de afdeelingen in menig opzicht tot gansch andere zienswijze gebracht dan die in het ontwerp neergelegd en de meeningen der Afdeelingen, die uitgewerkt zouden worden „in het voorloopig Verslag, dat nu niet in „druk zal verschijnen, wijken op verschillende punten beduidend af van het thans ingetrokken ontwerp.

„Ten slotte wil ik er ook nog op wijzen; „dat de bewering, vervat in de voorgelezen „Gouvernements missiven dat het ontwerp-salarisregeling ruim tien maanden voor „dat schrijven aan den Raad is ingediend „aan eene vergissing zijdens het Bestuur „is toe te schrijven, daar toch die missie „is gedagteekend 24 Februari 1922 en volgens diezelfde missive het ontwerp den „13n. Mei 1921 is ingediend."

De Voorzitter vraagt nu of de leden met het door hem gereleveerde instemmen.

Alle leden geven hierop te kennen, dat zij zich geheel met het door hem gesprokene vereenigen.

Noot van de redactie.

De Voorzitter van den Kol. Raad deed goed dit alles te releveeren. Niemand zal nu den Raad nog durven beschuldigen, niet diligent geweest te zijn. Al duurde de behandeling der salarisregeling lang het was UN MER A BOIRE en daar is men zoo gauw niet mee klaar. Dat begrijpt thans eenieder.

Jammer zouden wij het vinden, als de Raad nu ook nog niet het middel wist om zijn goed bestudeerd rapport toch nog uit te brengen. Het publiek is daar zeer zeker verlangend naar. Kan dat nu niet worden omgewerkt in verband met de NOTA van den Gouverneur en aldus het licht zien in het uit te brengen VOORLOOPIG VERSLAG? Daar zouden de Ambtenaren den Raad dankbaar voor zijn en het zal strekken om de definitieve regeling der salarissen te bespoedigen. Schriftelijk voorbereid loopt de mondelinge behandeling vlug af.

Eersteling.

Met de *Van Rensselaer* is Mejuffr. MARIA-

TA WEVER van Sta Rosa naar Nederland vertrokken als Postulant voor het Moederhuis van Schijndel.

Inspectiereis.

Nu werd weer telegrafisch bericht ontvangen, dat Z. Exc. de Gouverneur Zondag a.s. an St. Martin zal vertrekken via St. Thomas.

Dr. A. J. H. Bergmann.

De nieuwe Directeur van den Openbaren Gezondheidsdienst is Dinsdag ll. met de *Crijnssen*, in gezelschap van Vrouw en kinderen, hier gearriveerd. Hartelijk welkom. Moge zijn verblijf in ons midden tot heil strekken der Kolonie.

Dr. M. C. Goedhart.

Wegens ziekte van den Scheepsdokter der *Crijnssen* maakt Dr. GOEDHART in diens plaats de reis naar Colon mee aan boord van gemeld schip.

De Heer Engelbrecht.

De Nederlandsche Gezant voor Chili, eertijds zaakgelastigde te Caracas, die het herstel der diplomatieke betrekkingen tusschen Nederland en Venezuela zoo gelukkig tot stand bracht, is Dinsdag met de *Crijnssen* hier gepasseerd op reis naar zijn nieuwen post.

D. Molenkamp.

De Chef der D. T. in onze kolonie is Donderdag met de *van Rensselaer* naar Nederland vertrokken met verlof.

Zijn verblijf in Nederland zal de ijverige marconist wel weten dienstbaar te maken tot uitbreiding en verbetering van den dienst in onze Kolonie. Wij wenschen hem een prettige vacantie.

Drenkelingen.

Toen ll. Zondag de Heer C. S. Gorsira JPEz van boord der *Carbet* in zijn motorboot stapte, zag hij dat in het Schottegat een klein zeilbootje was omgeslagen en de twee jongens die daarmee aan 't zeilen waren, door zwemmen trachtten hun leven te redden. Aanstonds zette de Heer Gorsira koers naar de drenkelingen en wist met behulp van zijn motorist Mario en den jongen Heraclio Rodriguez, die bij hem in de motorboot zaten, de twee drenkelingen te redden door hen den scheepshaak toe te reiken. De eerste drenkeling was gauw gered, maar de tweede was al aan 't zinken en moest in de boot worden bijgebracht.

Hulde aan den kranigen redder en zijn wakkere medehelpers.

Voetbal.

Nu de warme tijd weer is aangebroken raden we de Sportliefhebbers aan dezen tijd te gebruiken om zich kalm en rustig te oefenen en de wedstrijden te bewaren voor den koeleren regentijd. Zooals het voetballen thans wordt opgevat, is het geen spel meer, maar strijd. De matches zijn niet van de lucht en wat komt er dan terecht van de vooroefening? Op die manier komt het Curaçaosche Voetbalspel nimmer te staan op hooger peil en daaraan kan toch nog wel iets verbeterd worden.

Oefenen dus, ernstig oefenen. Voorloopig geen wedstrijden meer.

De voetbalmatch wint er door in aantrekkelijkheid, maar vooral in innerlijke waarde.

VOETBALWEDSTRIJD !!

Sparta — C. V. Bond. 1—0.

Curaçao 26 Maart 1922.

Tegen 4.45 floot scheidsrechter *Goddard*, die matig voldeed, voor beginnen.

Beide elftallen verschenen compleet op 't terrein *Mundo nobo;* en tot onze verbazing zagen wij dat niet een combinatie van *Leonidas* en *Les Etrangers* tegen Sparta zou opkomen, zooals de Bond bekend gemaakt heeft, maar dat *Juliana* ook mee deed. Dus een vertegenwoordigend elftal van de C. V. B.

Voor dezen wedstrijd hebben de Heeren Goldstein en I. Baiz een zilveren beker beschikbaar gesteld.

Sparta trapte af met den wind in den rug en stormde direct met mooi combineeren op Bond's doel aan en bleef met een flink samenspel voordurend op Bond's helft domineeren.

De enkele aanvallen, die de *Bond* ondernam, stuitten steeds op *Sparta's* stevige achterhoede.

Zij heeft flink en prachtig gespeeld en in elk opzicht beter dan de C. V. B. Vooral de voorhoede was subliem. Het juiste spelsysteem wist men in de Bond's voorhoede niet te vinden. Toch mogen wij niet zeggen, dat *Groenendijk, Maduro, Broekman* en *v. Dorp* slecht gespeeld hebben. Er werd bij de Bond soms stevig aangepakt en met bezieling doorgezet, maar de Spartaansche verdediging was in grootschen vorm en brak de onstuimigheid van den enkelen Bondschen aanval.

De beide backs, *Tweeboom* en *Penso* waren onvertetlijk en de center *Boom* blonk nog iets meer uit.

De bekende Juliaansche doelverdediger *Hendriks* was prachtig.

Talrijke schoten werden op Bond's doel gericht, maar Hendriks was steeds present. *Lourens, Domacasse* en *Tromp* allen beproefden hun talenten met lastige schoten, maar telkens zonder succes. Zoo ging het spel door totdat *Tromp* een hoekschop gaf waarna *Hueck* den bal langs den kruipenden keeper kopte.

Sparta leidt 1—0. Hueck heeft zich meermalen meester in 't koppen getoond.

Zoo bleef de stand tot rust.

Na de rust waren de Blauw-witten (Sparta) weer meerendeels in den aanval, vooral de keurige aanvallen van den buitenspeler Tromp verdienen vermelding, terwijl het fraaie voeden van Lourens als center-voor en het koppen van Hueck het publiek veel genot brachten.

Ook verdient vermelding een fraai schot van Henriquez.

Nu verplaatste zich het spel op Sparta's helft en na mooi combineeren wist Maduro den bal aan Groenendijk over te geven, die een prachtigen schop gaf, maar Gorsira was op zijn plaats.

De Spartanen hebben deze keer van geen *short pass game* gebruik gemaakt, maar speelden een vlug open spel (long pass): waartegen Bond's verdediging niet was opgewassen. Zelfs v. Dorp die toch een schitterende speler is, zag zich door den prachtigen center-voor nog wel gepasseerd.

Buitengewoon schotvaardig en schietlustig waren de Blauw-witten terwijl, de roodbaatjes flauw waren.

Broekman heeft hard gewerkt.

De voorhoede van den Bond (roodbaatjes) trachte wel enkele keeren de Spartanen te verrassen, maar *Domacasse* liet blijken, als *full-back* dat men daarmee niet bij deze verdediging moest zijn.

Bij het Bond's elftal was Scott niet op zijn plaats als half-back.

Het geheel was een goede wedstrijd. Scheidsrechter floot einde met 1—0. Sparta heeft de overwinning verdiend.

's Avonds gingen de Spartanen den beker ontvangen in het *Teatro Americano*. Het elftal verscheen op 't tooneel en nadat de Heer Capriles een paar welgemeende woorden tot het elftal gericht had, voerde het woord de *captain* Domacasse namens zijne medespelers tot bewijs hunner dankbaarheid aan de Heeren Goldstein en Baiz.

Onder het toejuichen en hoera van het publiek speelde het orkest een Spartamarsch gecomponeerd door den Profesor Jacobo Palm.

Wij wenschen Sparta geluk met hare overwinning en den Bond verzoeken wij beleefd zijn elftal te willen veranderen, anders verliest hij onherroepelijk.

Zoo'n elftal mag de C. V. B. niet vertegenwoordigen.

Hernández.

MUZIEKUITVOERING.

Programma.

1. De Ruiterhulde Marsch J. P. Boskaljon
2. Bandietenstreich Ouverture F. von Suppé.
3. Pardon Valse J. Rico.
4. La Fille de Mme Angot Potpourri Ch. Lecocq.
5. La Guapa Muchacha One-Step J. Valiente.
6. Fantaisie sur Faust G. Gounoud.
7. Agua de Azucar Danza J. Maldonado
8. Avalon Fox-Trot A. Jolsen

Zondagavond om 7.15 tot 8.45 uur

GOUVERNEMENTS-PLEIN.

Garnizoen.

Woensdagavond was het feest in het Waterfort. Een bioscoopvertooning, opgeluisterd door vroolijke deuntjes der militaire kapel hield de manschappen aangenaam bezig, terwijl in de cantine de dorstigen met limonade werden gelaafd en sigaretten werden verstrekt.

Een en ander geschiedde naar aanleiding van het vertrek van een detachement militairen naar Holland. Zoo werd hun het afscheid licht gemaakt en konden ze den volgenden dag opgewekt met de muziek aan 't hoofd naar de "Van Rensselaer" marscheeren. Het detachement is 4 brigadiers en 20 fuseliers sterk en staat onder bevel van den sergeant 1e kl. de Vries.

Kapelmeester Boskaljon.

't Is Zondag een gewichtige dag voor de militaire kapel, daar het dien dag te geven concert het laatste zal zijn, dat door den adjudant-onderofficier kapelmeester J. P. Boskaljon zal worden gedirigeerd. Gedurende bijna 27 jaren, n.l. vanaf 21 Augustus 1895 heeft Boskaljon aan het hoofd van het muziekkorps gestaan en met gerustheid kan hij zeggen, dat hetgeen thans door dit korps is bereikt — en dat is, gezien de omstandigheden waaronder moest worden gewerkt, niet weinig — vrijwel geheel zijn werk is. Waar hij zijn geheelen diensttijd bij de muziek doorbracht, d. w. z. bijna 43 jaren, daar zal het zeker niet zonder een gevoel van weemoed zijn, dat hij de hem lief geworden taak neerlegt, maar het feit, dat hij den dirigeerstok kan overdragen aan zijn zoon, den sergeant-stafhoornblazer C. Boskaljon, zal voor hem zeker de scheiding gemakkelijker maken, terwijl de waardeering, die zijn werk steeds genoten heeft en waarvan hem, naar wij vernemen, van militaire zijde Zondag ook eenige stoffelijke blijken zullen worden gegeven, hem zeker tot voldoening zal strekken.

CUANDO ESTE SANO CONSERVESE SANO

No adquiera el hábito de tomar medicinas. El enfermo necesita tomar medicinas pero no debe continuar tomándolas cuando ya esté curado.

Para mantenerse sano bastan las buenas costumbres, el ejercicio físico, una alimentación regular y sencilla, el descanso y el sueño. Entonces esté satisfecho de estar libre de los síntomas de la debilidad renal.

Si Ud. duda del buen funcionamiento de sus riñones tome *Píldoras de Foster;* ellas vigorizan esos órganos y no dejan hábito de tomarlas.

Examínese Ud. mismo: Cuando se despierta en la mañana ¿siente algún dolor de espalda? ¿Están sus párpados inflados y sus manos y pies hinchados? ¿Es la orina turbia, arenosa e irritante? ¿Es abundante o escasa? ¿Siente sus extremidades débiles y reumáticas especialmente cuando el tiempo es húmedo? ¿Se siente Ud. sin espíritu, cansado, falto de energía y de ambiciones? ¿se siente Ud. mareado después de estar de piés algún tiempo? ¿Tiene Ud. ataques de reumatismo, ciática o lumbago?

Si desgraciadamente la contestación a una o varias de estas preguntas es afirmativa, recurra inmediatamente a *Las Píldoras de Foster Para Los Riñones.* Ellas son un específico de las enfermedades renales.

De venta en todas las boticas. Solicite nuestro folleto sobre las enfermedades renales y se lo enviaremos absolutamente gratis.

(4) FOSTER-McCLELLAN CO. BUFFALO, N. Y., E. U. A.

Een protestantsch oordeel over het gemengde huwelijk.

De „Wachter" schrijft over lichtvaardige huwelijken o. m.:

Gemengde huwelijken worden, hetzij om stoffelijke voordeelen of anderszins, ook niet zoo erg geschuwd. Al te dikwijls wordt een juk opgenomen met een ongeloovige of een geheel onverschillige omtrent God en godsdienst. Droef is het verschijnsel, dat dikwijls aan onze jongelingen en jongedochters, de omgang met dezulken niet wordt verboden. Zij in eigen omgeving of in onze groote steden in een betrekking of dienst worden gesteld, waar alle toezicht op het jonge leven ontbreekt. Waar de verzoeking aan alle zijden hen omringt. Te erger, als ook hiertoe geen noodzaak, maar soms louter het hoogste loon aanleiding geeft.

Menige jongeling of jongedochter is op deze wijze tot een droef begonnen en diep ongelukkig huwelijksleven gekomen. Wel wordt dan vaak gesproken van en gehoopt op „bekeering", die toch mogelijk is. Maar die meestal uitblijft, terwijl inzinking van eigen geloofsleven maar al te ras blijkt. Of een wegdolen op zondige paden volgt bij hen, die niet met waren harte tot God bekeerd zijn.

Ook is een huwelijk tusschen personen, die tot verschillende kerken behooren, niet zoo vreemd. Zoowel de jongeren als zelfs de ouders verontschuldigen dit bij hun leeraar dan met een: „'t Is toch een nette en oppassende jongen", of „een bedaard en flink meisje". Bovendien: „met een paar flinke handen", of „een nette en winstgevende betrekking". Men gaat immers nu en dan of zelfs geregeld samen naar een kerk. Dat komt best in orde.

Doch nauwelijks is het huwelijk een korten tijd voltrokken, of man en vrouw gaan ieder hun eigen kerkelijken weg. Een weg die straks niet alleen op den rustdag, maar in vele dingen uiteengaat, al grooter verwijdering en niet zelden twist en tweedracht brengt, die voor de kinderen uit zulk een huwelijk soms tot geheelen afkeer van alle godsdienstig leven voert. Zoo wordt de eeuwige schade, die zulk een tweeheid veroorzaakt, niet zelden onafzienbaar groot.

Vooral als de Kerken in belijdenis en leven ver uiteengaan. Maar ook al is het, dat in beide het Evangelie van den Christus der Schriften wordt gepredikt, verwijdering blijft toch meermalen niet uit. Zelfs dan niet, als alleen het huwelijk één van beiden doet overgaan naar een andere Kerk. Zonder dat dieper liggende overweging, een eigen, innige overtuiging, in zulk een gewichtige zaak meespreekt. Ook in dezen hebben niet alleen de jongelingschap en de ouders, doch ook de Kerken wèl toe te zien. Allerlei omstandigheden kunnen zoo licht de Kerkraden verleiden, het bij gemengde huwelijken niet al te nauw te nemen met de overkomst tot een andere Kerk.

Officiëele Berichten.

Van vorige week.

Aan A. M. van Embden is eervol ontslag verleend als deurwaarder der belastingen op Aruba, en als zoodanig is benoemd Daniel Bienvenu.

Aan den districtmeester van het 4e en 5e district alhier A. W. de Haseth is tot herstel van gezondheid veertien dagen verlof verleend; en de tijd. 2e commies M. Bartels Daal is tijdelijk met de werkzaamheden van districtmeester belast.

Aan den heer C. S. Gorsira JPEz., is op zijn verzoek eervol ontslagen verleend als lid van den Raad van Beroep voor de Inkomstenbelasting, onder dankbetuiging voor de door hem als zoodanig bewezen diensten.

Aan den hoofdcommies H. A. Willemsen, thans met verlof te Guatemala, is op zijn verzoek eervol ontslag uit 's lands dienst verleend.

J. G. Thijssen en de infanteristen H. Marcelis en B. Westerburger zijn benoemd tot tijdelijke agenten van politie 2e klasse.

Aan den R. K. Geestelijke van den 2n rang P. F. Hendriks is op grond van meer dan tienjarigen onafgebroken dienst in de kolonie, een jaar verlof naar Nederland verleend.

Aan Mej.. M. C. Boom schrijfster op Bonaire, is tot herstel van gezondheid, een maand verlof verleend, en Mej. C. M. Boom is tijdelijk als zoodanig werkzaam gesteld.

Aan den brievenbesteller M. Merien is tot herstel van gezondheid 14 dagen verlof verleend.

De heeren J. L. Penha en F. W. P. Winkel zijn benoemd tot leden van de commissie van aanslag voor de Petroleumaffinaderijbelasting.

Aan mevr. S. Troost — Verheus, onderwijzeres 2e klasse aan de Wilhelminaschool alhier, is tot herstel van gezondheid een jaar verlof naar Nederland verleend.

Aan de agenten van politie 2e klasse R. Molenaar, L. D. Raphaela is tot herstel van gezondheid veertien dagen verlof verleend.

Aan den agent van politie 1ste klasse E. R. Teobald is op zijn verzoek eervol ontslag uit 's lands dienst verleend.

ZWANGERSCHAP

Levertraan vormt gezond bloed en bouwt de weefsels van het lichaam op. In het tijdperk der zwangerschap is het van de grootste geneeskundige waarde voor de gewenschte ontwikkeling. Vraag altijd om de echte

SCOTT'S EMULSION

774

S. E. L. Maduro's Weldadigheidsfonds.

Algemeenne vergadering van de leden van dit fonds te houden op Donderdag, *den 6n April e. k., des Morgens om tien uur, ten kantore van de Heeren S. E. L. Maduro & Sons, De Ruyterplein.*

Agenda:

1. *Rekening en verantwoording van den Penningmeester over 1921; en*
2. *Verkiezing van bestuursleden.*

Curaçao, 31 Maart 1922.

Namens het bestuur,

A. D. Capriles, Voorzitter,

J. H. Perret Gentil, fg: Secr:.

Posterijen.

Onafgehaald en onbestelbaar bevonden brieven:

Van vorige week.

Simon Arezis, Eleonora Albertus, Johan L. Angeluno, Frans Corree, Julia Davelaar, L. A. Fortique, Isak Flandor, Elena Euforsina Hernandez, Elia José, Uranie Lare, Leonard de Lanoy, Julius Ladeurig, Felis Marin, J. A. Maris, Mathilda Martes, Clara U. W. Neuman, Antonio Peny, Cerveleún Pinzón (2), Herique I. Pitters, Johanita Rosaleem, Rosita Rodriguez, José lh. Raas, Wm. Vernon, Julia Walker (2) Catrina Wakin, Henriette V. van Uiter.

Een Tegenvaller.

In plaats van drie zijn er maar twee zusters van Schijndel met de *Crynssen* mee gekomen. De Eerw. Zuster ODILIANA is namelijk tien dagen voor het vertrek der boot ziek geworden. Als zij geheel hersteld is, zal ze wel een reisgezellin weten te vinden om naar hier te komen, waarvoor ze bestemd was. Al weer een geluk bij een ongeluk.

De Oostenrijksche Dokters.

Met de *Crijnssen* is nu ook de tweede Oostenrijksche Dokter aangekomen, de eerste is al op Bonaire werkzaam. Deze tweede is bestemd voor de Benedendistricten van Curaçao.

BEKENDMAKING.

De verkoop van Zilveren, Gouden en Juweelen voorwerpen, beleend ten Spaar en Beleenbank van 2n. Juli 1920 t/m 31n. December 1920, onder **N. 459 A** t/m **N. 9748 A** zal plaats hebben Donderdag den 20n April a.s. en volgende Donderdagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen, door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao den 29 Maart 1922.

De Voorzitter

1 C. S. GORSIRA.

TONIKEL

ENRIQUECE LA SANGRE Y FORTIFICA LOS NERVIOS. DA FUERZA, ENERGÍA Y VITALIDAD A LAS PERSONAS DÉBILES, ANÉMICAS Y NERVIOSAS

PREPARADO EN LOS LABORATORIOS DE LA "SALVITAE"

PARA ANEMIA, CLOROSIS, MALA NUTRICIÓN, TUBERCULOSIS, COREA, AMENORREA, NEURASTENIA, MAL DE BRIGHT Y CONVALECENCIA DE LA GRIPE, DEPULMONÍA Y DE FIEBRE TIFOIDEA.

BUITENLAND.

Algemeen Overzicht.

Het huwelijk van prinses Mary met Viscount Lascelles heeft tot groote nationale demonstraties in Engeland aanleiding gegeven.

Het Engelsche volk was door dit populaire huwelijk zoo gestreeld, dat het tot een enthusiasme kwam, zooals in Engeland gewoonlijk ongekend is en zóó algemeen was de vreugde en de belangstelling, dat zelfs vertegenwoordigers van de Engelsche arbeidspartij zich niet aan de plechtigheden hebben kunnen onttrekken.

Is het dus in de binnenlandsche politiek van Engeland koek en ei, de buitenlandsche, speciaal de koloniale politiek baart het machtige Albion zooveel zorg, dat Lloyd George op den nationalen feestdag in het Lagerhuis moest verschijnen, voor het afleggen van een belangrijke verklaring over de Egyptische politiek.

Maar niet alleen in Egypte, ook in Britsch-Indië en in Zuid-Afrikaansche vrijstaten is het allesbehalve rustig en dreigen voor het moederland ernstige gevaren.

Nu zijn koloniale moeilijkheden voor Engeland even erg als binnenlandsche onlusten voor een ander land. Engeland is vóór alles een koloniale mogendheid. Zijn macht, zijn roem, zijn grootheid, zijn handel, kortom, alles waardoor het een „hervorragende" positie in de wereld inneemt en belangrijke steunpunten heeft, zoowel in tijden van oorlog als van vrede.

Vandaar dan ook, dat de zich steeds uitbreidende revolutionnaire en autonome beweging in de Engelsche koloniën recht heeft op onze bijzondere belangstelling, wijl een al of niet slagen ook van grooten invloed zal zijn op de Europeesche- en wereldpolitiek.

Aan den Rand in Zuid-Africa heerscht sinds eenige maanden een staking der mijnwerkers, wijl de patroons de exploitatiekosten trachtten te verminderen door de arbeidskrachten der dure blanke arbeiders te vervangen door een goedkooperen arbeid der kaffers.

Deze verdrukking van het blanke ras door de negers heeft den rassenstrijd fel aangewakkerd en nu de lange duur der staking de overwinning aan de patroons zou brengen — grootendeels Engelsche firmanten —, zijn de blanken, waaronder ook de niet-mijnwerkers, zich in commando's gaan organiseeren en oefeningen gaan houden. En deze commando's baren in Engeland groote zorg, want men ziet daar in die commando's een beweging, die met geweld wil bereiken wat langs anderen weg onmogelijk bleek.

Die angst wordt vergroot, omdat die commando's voornamelijk bestaan uit Hollandsch-Afrikaners, blijkbaar om te doen gevoelen, dat de nationalisten aldus hun „republikeinsch leger" kunnen opbouwen.

De ondervinding, in Ierland met een dergelijk republikeinsch leger opgedaan, ligt Engeland nog te versch in 't geheugen om een dergelijke beweging niet met grooten angst en zorg gade te slaan, te meer waar het gelukken van den Ierschen opstand de Indiërs en Egyptenaren tot navolging heeft geprikkeld.

Dat de aanhankelijkheid aan Engeland in Britsch-Indië wel wat beter kon zijn, hebben de bezoeken van den Engelschen kroonprins bewezen, die nu juist door het volk niet direct op spontane, hartelijke wijze is ontvangen.

Bij deze voor Engeland hoogst pijnlijke incidenten is nu een nieuwe beweging losgebroken van anti-belastingbetalers, die weigeren aan hun fiscale verplichtingen te voldoen.

Dezer dagen trachtte in het district Goentoex, de belastinginspecteur met behulp van militairen tot in beslagname over te gaan, waarbij de geheele bevolking tot den aanval overging en de militairen op de vlucht dreef.

Eerst nadat nieuwe versterkingen waren gezonden, kon het dorp over meesterd worden en de belastingpenningen worden geïnd.

De leider van deze opstandige beweging is een zekere Gandhi, tegen wien eenigen tijd geleden een bevel tot gevangenneming door de Engelsche regeering was uitgevaardigd, waarop Gandhi verklaarde, dat de bloedige onlusten als gevolg van zijn optreden door hem werden betreurd en hij het lijdelijk verzet daarom had afgelast. Na die verklaring werd het bevel tot gevangenneming ingetrokken, maar Gandhi heeft op het nationalistische congres weer een resolutie voorgesteld, waarin de massale ongehoorzaamheid aan het Engelsche gezag opgeheven, maar de individueelen ongehoorzaamheid vrijgelaten, en waarin tevens de actie der non-coöperators wordt goedgekeurd. Deze resolutie, die een geprononceerd anti-Engelsch karakter draagt, is daar met algemeene stemmen aangenomen.

Wanneer men nu weet, dat de Engelsche regeering heeft verklaard, dat een opheffing der massale actie niets beteekent, indien tot individueelen opstand wordt aangespoord, en dat de actie der non-coöperators onduldbaar is, dan begrijpt men dat Gandhi thans de Engelsche regeering uittart.

De regeering zal dan nu ook wel tot harde maatregelen haar toevlucht moeten nemen.

Maar hoe de Britsch-Indische bevolking, die een haat heeft tegen alles wat Engelsch is, zal reageeren op dwangmaatregelen, is na het gebeurde der laatste maanden geen vraag meer.

Als „Dritte im Bunde" komen de Egyptenaren, die in de laatste maanden en, zooals bleek, niet zonder succes, een felle agitatie voeren tegen het protectoraat van Engeland en welke beweging zulk een afmeting heeft aangenomen, dat Lloyd George op den nationalen feestdag, het Lagerhuis bijeen moest laten komen voor het afleggen van een verklaring.

Deze verklaring was ongetwijfeld in hooge mate belangrijk, daar Lloyd George mededeelde, dat Engeland bereid is het protectoraat onder zekere waarborgen op te heffen.

De beginselen, hierbij vastgesteld, luiden als volgt:

1o. Het protectoraat is beëindigd en Egypte is vrij die nationale instellingen te vestigen, welke aan de aspiraties van het volk beantwoorden; 2o. de staat van beleg zal worden opgeheven zoodra een wet inzake schadeloostelling is aangenomen.

Uitdrukkelijk verklaarde echter Lloyd George, dat Engeland niet voornemens is, na het eindigen van het protectoraat Egypte geheel los te laten.

Wij zijn, aldus Lloyd George, bereid, met de Egyptische regeering een overeenkomst aan te gaan in den geest van wederzijdsche inschikkelijkheid, zoodra er zich een gunstige gelegenheid voordoet. Wij beschouwen de speciale betrekkingen tusschen Egypte en ons als een zaak, die alleen onszelven en Egypte aangaat; buitenlandsche mogendheden zijn er niet bijbetrokken en wij zijn voornemens, dit ondubbelzinnig te kennen te geven, wanneer de beëindiging van het protectoraat door ons ter kennis wordt gebracht.

Deze laatste duidelijke verklaring, die wel weer eenigszins in strijd is met de volkomen harmonie, in Boulogne bereikt, werd in het Lagerhuis luide toegejuicht.

Deze betuiging van nationaal zelfbewustzijn kan echter ook wel eenigszins bedoeld zijn om de bittere pil wat te vergulden.

Eerst Ierland, nu Egypte; als het hek eenmaal van den dam is, volgen er meer, en de koloniale onlusten overal bewijzen, dat er liefhebbers genoeg zijn.

Engeland maakt ongetwijfeld een moeilijke periode door.

Engeland houdt Indie vast.

De regeering van Britsch-Indië is er van in kennis gesteld, dat, indien, zooals onvermijdelijk blijkt, de inhechtenisneming van Ghandi noodzakelijk wordt, zij daarbij den algeheelen steun der Engelsche regeering zal hebben. Deze mededeeling is het Lagerhuis gedaan door Montague, den minister voor Indië. Hij deelde mede, dat de Britsch-Indische regeering een paar dagen geleden bevelen tot arrestatie van Ghandi had uitgevaardigd. Later, toen de beweging van burgerlijke ongehoorzaamheid, door Ghandi voorgestaan, geluwd was, heeft de Britsch-Indische regeering besloten, het handelend optreden uit te stellen, om er zich van te overtuigen of het luwen der beweging het ophouden van alle onwettige en gevaarlijke handelingen zou beteekenen. Mocht het blijken, dat dit niet het geval is, dan wordt Gandhi's arrestatie, aldus voegde Montague aan zijn verklaring toe, noodzakelijk.

Lloyd George herinnerde in zijn rede over den toestand in Indië aan, de misleidende propaganda, welke in Indië en elders is gevoerd, waarbij het denkbeeld werd verkondigd, als zoude Engeland van plan zijn Britsch-Indië op te geven. Uit naam van Z. M.'s regeering, aldus verklaarde Lloyd George met nadruk, wensch ik duidelijk te maken, dat wij onder geen omstandigheden of voorwaarden voorstellen, om terug te trekken of inbreuk te maken op de volledige souvereiniteit van den koning en keizer van Indië, zullen aanvaarden. Weliswaar stelt geen enkele agitator in Indië met woorden deze eisch, doch in den grond der zaak zou dit het eindgevolg van hun voorstellen zijn, indien daaraan werd gevolg gegeven. Zoo de sterke hand van Engeland werd teruggetrokken, zou er een chaos van verwarring en een onbeschrijfelijke moordpartij ontstaan. Democratie in de moderne beteekenis van regeering, door het volk en voor het volk, is, zelfs in het Westen, een proefneming van jongen datum. Zou dit in Indië succes willen hebben, dan moet het daar even geleidelijk gaan als in het Westen het geval is geweest.

Ierland.

Ierland blijft nog steeds een roerig land, dat de aandacht van de geheele beschaafde wereld tot zich weet te trekken.

De Valera was er in geslaagd, om vlak voor de verkiezingen den ouden godsdiensthaat en de Engelsche antipathie op te rakelen, en met deze twée uiterst gevaarlijke wapens was hij zijn politieke tegenstanders gaan bestrijden.

En, terwijl iedereen meende, dat beide partijen op de meest onverzoenlijke wijze fel tegenover elkander stonden, komt onverwachts een telegram, dat op de groote vergadering te Ard Fheis beide partijen een soort van wapenstilstand hebben gesloten in den strijd vóór of tegen het Engelsch-Iersche verdrag, zoodat de algemeene verkiezingen voorloopig voor drie maanden zijn uitgesteld.

Deze plotselinge en onverwachte verzoening der elkaar zoo fel bestrijdende Iersche partijen, heeft ongetwijfeld iets geheimzinnigs. Iedereen, had gedacht, dat de beide partijen te Ard Fheis elkander in de haren waren gevlogen en dat het misschien wel op ernstige vechtpartijen was uitgeloopen.

Het tegendeel is echter het geval geweest.

De zoo dreigend begonnen bijeenkomst is zoo kalm mogelijk geëindigd. De redevoeringen droegen niet alleen een verzoenend karakter, maar toonden ook duidelijk, dat men elkaar wilde begrijpen en waardeeren, om op die wijze tot overeenstemming te komen.

Wat is toch de oorzaak van dien plotselingen omkeer?, zoo vraagt een groot deel van de Engelsche pers.

Zou het misschien niet mogelijk zijn, dat de nieuwe Paus Pius XI een gelegenheid heeft gezien om het verzoenende woord te spreken, dat zulk een heilzamen invloed op de Iersche geschillen heeft uitgeoefend?

Wellicht heeft Z. H. Pius XI gemeend zijn vredelievend pontificaat niet beter te kunnen beginnen dan door vrede te stichten onder dit Roomsch-Katholieke Iersche volk, dat in zichzelf verdeeld bleek.

Het zou een schitterende daad zijn, waarmede de H. Vader zijn Pontificaat zou zijn begonnen, en juist het plotselinge van de tot stand gekomen verzoening maakt voor ons deze gedachte niet zoo verwerpelijk.

Intusschen blijkt uit de telegrammen, die uit Engeland komen, dat men daar over het uitstel der verkiezingen niet zoo bijzonder tevreden is.

Vooral de conservatieve bladen wijzen er op, dat dit nieuwe uitstel een groote kans geeft voor de verdere ontwikkeling der crisis en van de republikeinsche oppositie tegen het verdrag met Engeland.

Deze bladen hadden liever gezien, dat de verkiezingen nu maar spoedig gehouden waren en de zaak was beslist.

Wij kunnen ons echter levendig voorstellen, dat de voorloopige Iersche regeering geen enkel middel onbeproefd heeft willen laten om de eenheid onder de Ieren te herstellen en dat zij bereid was, voor de totstandkoming hiervan belangrijke offers te brengen.

Op de allereerste plaats is het toch altijd nog twijfelachtig, of bij de huidige situatie de nieuwe verkiezingen een meerderheid aanboden voor de huidige regeering.

De macht en invloed van de Valera onder het Iersche volk bleken in de laatste weken niet zoo gering te zijn als door de Engelsche pers bij de debatten in het Iersche parlement over de aanvaarding van de Engelsch-Iersche overeenkomst wel eens geschilderd werd.

Maar al had het parlement aan de voorloopige regeering wel een meerderheid verschaft, dan zou een machtige oppositie, die alleen met geweld zou kunnen worden onderdrukt, de ontwikkeling van den Ierschen vrijstaat ernstig hebben belemmerd.

Collins en Griffith hebben dit te Ard Fheis ook duidelijk ingezien en, om de verzoening te bereiken, hebben zij ongetwijfeld vele eischen van de Valera ingewilligd.

Maar het groote voordeel is nu, dat de oprichters van den nieuwen Vrijstaat de nieuwe grondwet ontwerpen en de kiezesr daarna over de aanneming of verwerping zullen beslissen.

Was dit compromis niet tot stand gekomen, dan zou de nieuwe grondwet niet rechtstreeks aan de beslissing van het volk onderworpen zijn geweest en had dan te Ard Fheis de beslissing moeten vallen, in een vergadering, waar de oppositie veel sterker was dan in het kiezerscorps van straks.

Natuurlijk is dit nieuwe uitstel ook onmiddellijk in het Engelsche parlement ter sprake gekomen, waar minister Churchill, die nog geen enkele officieele mededeeling had, eenvoudig meedeelde, dat de regeering nog niet over voldoende gegevens beschikte om haar oordeel over dit uitsel te zeggen.

We gelooven dat de Engelsche regeering goed zal doen om dit oordeel voor zich te houden, want door zich te mengen in dit interne Iersche geschil zou ze alleen de positie van de Valera versterken en die van de voorloopige regeering verzwakken.

Zeker zou de Engelsche regeering den verkeerden weg opgaan, indien zij zich zou laten dringen in die richting, waartoe de conservatieve bladen reeds pogingen doen.

Trouwens een groot gedeelte der Engelsche pers roept de regeering ook reeds toe, zich geheel buiten dit compromis te houden.

Zoo schrijft de „Westminster Gazette", dat buitenstaanders niet anders kunnen doen dan deze overeenkomst begroeten, en de „Daily Chronicle" zegt, dat Engeland de positie der huidige regeering zou verzwakken, indien het in eenig stadium den schijn aannam, ten haren behoeve tusschenbeide te komen.

Ook de „Times" spreekt in dienzelfden geest en zegt, dat de kwestie alleen Ierland en niet Groot-Britannië raakt.

We gelooven dan ook niet, dat de Engelsche Regeering zich op eenigerlei wijze in de zaak zal mengen.

Voor het oogenblik blijft het verdrag van kracht en, indien het van Engelsche zijde nauwgezet wordt nagekomen, zoodat ook met de terugtrekking van Engelsche militairen wordt doorgegaan, gelooven we wel te kunnen voorspellen, dat, wanneer de kiezers over drie maanden hun stem uitbrengen, er een zeer groote kans is dat de vrijstaat bevestigd zal worden.

Wij gelooven dan ook, dat men het in Collins moet waardeeren, dat hij in dit uitstel heeft berust.

De tijd werkt in het voordeel van zijn partij, want hij zal den ouden haat doen slijten en de oppositie overwinnen, zonder welker steun de nieuwe vrijstaat toch geen duurzame rust zou hebben.

De Residentieb.

Wat wil de sovjetregeering?

Op een vergadering van officieren van het Moskousche garnizoen heeft Trotski volgens de N. R. Ct. een groote rede gehouden, waarin hij den raad gaf, de huidige stilte op militair gebied nuchter onder de oogen te zien en niet te vergeten, dat van een duurzamen vrede geen sprake is en niet kan zijn zoolang de geheele wereld niet een „arbeiders - en - boeren - wereld" geworden is. Hoewel het roode leger is terruggebracht van 6. 300. 000 man tot 1. 370. 000 staat het, dank zij de goede krachten die het officiers- en commissarrissenkorps bevat, op de hoogte, waarop het behoort te staan.

Maar mogen wij verder gaan — zoo vroeg Trotski — op den weg van inkrimping en vermindering van de militaire macht wanneer de „bourgeoisie" en fabrikanten opnieuw een aanval tegen ons beginnen? Den sovjetgedelegeerden die naar Genua vertrekken, moeten wij op het hart drukken, dat, wanneer zij 10 dagen zullen praten, de sterkte van het roode leger met 10% vergroot zal moeten worden, wanneer zij 20 dagen praten met 20% en wanneer de onderhandeling zich zullen rekken tot 30 dagen met 30%.

Onze schim zal op de conferentie tegenwoordig zijn. Wanneer de omstandigheden in het algemeen minder zwaar zullen zijn dan nu, dan zal het mogelijk wezen nog een lichting te demobiliseeren, maar wanneer onderhandelingen te Genua op het doode punt komen en onze gedelegeerden onverrichterzake tot ons zullen terugkeeren, dan moeten wij gereed zijn om elke eventuëelen aanval af te slaan, vanwaar die kome moge, en dan zullen wij de wapenen niet laten rusten voor de ons omringde staten, Polen, Roemenië en Finland, een arbeiders en boerenregeering zullen hebben.

Volgens een bericht uit Berlijn aan de Tel. wordt uit Riga gemeld, dat de Russische volkscommissaris voor Buitenlandsche Zaken een nota voorbereidt, welke in het begin van de week aan de regeeringen van alle entente - landen, met uitzondering van Frankrijk, zal worden gezonden. Over den inhoud van die nota meldt de *Prawda*, dat deze in hoofdzaak op het volgende neerkomt:

De laatst te Londen bijeengekomen conferentie van experts, welke als een voor-conferentie van de conferentie van Genua moet worden beschouwd, heeft tot doel gehad om Rusland te Genua voor de voldongen feiten te stellen.

Door de toezegging van Lloyd George, om de voorloopige besprekingen der experts te doen plaats vinden zonder deelneming van Rusland, dreigt de conferentie van Genua haar beteenis te zullen verliezen en slechts tot een comedie te worden. Zulks zou een groote overwinning van de Fransche diplomatie worden en daardoor zouden ook de te Cannes genomen been op sluit niets uitloopen.

De conferentie te Genua dient te worden gehouden op een wijze, zooals te Cannes werd overeengekomen.

Toen de Russische sovjetregeering zich bereid verklaarde, aan deze conferentie deel te nemen, deed zij dit naar aanleiding van de te Cannes genomen besluiten. Zij heeft zich echter niet bereid verklaard aan de comedie deel te nemen, die Poincaré 10 April te Genua denkt te gaan opvoeren. Indien de Groote en de KleineEntenten voornemens, zijn om Rusland voor een reeks te voren reeds genomen besluiten te plaatsen behoeft Rusland daarvoor geen vertegenwoordigers naar Genua te zenden en kunnen die besluiten wel langs draadloozen weg aan de Sovjetregeeringen worden medegedeeld, die daarop dan langs denzelfden weg zullen kunnen antwoorden."

Gevoelt Rusland zich weer sterk genoeg om brutaal te worden?

JARABE DE AMBROZOIN
TOS
BRONQUITIS ASMA.
LARINGITIS
TOS FERINA
TUBERCULOSIS
AFECCIONES RESPIRATORIAS
AMBROZOIN
ALIVIA LA TOS Y LA RESPIRACION DIFICULTOSA, ESTIMULA LA EXPECTORACION, ALIVIA LA INFLAMACION REPRIME LOS SUDORES NOCTURNOS, FORTALECE LA RESPIRACION Y DOMINA EL DESASOSIEGO.
JARABE DE AMBROZOIN
AMERICAN APOTHECARIES COMPANY, NEW York.

DURANTE LA ESTACION CALUROSA
cuando usted, se fatiga fácilmente y le falta energia, se siente abatido, nervioso, irritable y debilitado, tome una cucharadita de SALVITAE en un vaso de agua.
REFRESCA, VIGORIZA, LIMPIA Y PURIFICA.
Salvitae
Estimula el HÍGADO, y los RIÑONES entona la DIGESTIÓN, limpia y purifica el CONDUCTO INTESTINAL, elimina el ÁCIDO URICO, evita la POSTRACIÓN y la LANGUIDEZ.